

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

6 JUIN 1962.

PROPOSITION DE LOI

complétant l'article 11, 3°, de l'arrêté du Régent du 12 août 1948 déterminant les conditions mises à l'octroi de primes à fonds perdus à la construction, par l'initiative privée, d'habitations à bon marché et de petites propriétés terriennes.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'application de la loi De Taeye du 29 mai 1948 ne peut donner satisfaction aux agents de l'Etat qui, en raison de leurs fonctions, sont empêchés d'occuper personnellement l'immeuble qu'ils se font construire pour l'habiter lors d'une affectation plus heureuse, ou pour le temps de la retraite.

Il est normal que les fonctionnaires et agents de l'Etat, aussi bien que les autres citoyens, désirent, pendant leur période d'activité, se construire une habitation.

Il arrive souvent que ces fonctionnaires et agents sont dans l'impossibilité d'occuper eux-mêmes cette habitation, en raison des fonctions qu'ils exercent ailleurs dans le pays, ou même à l'étranger, comme c'est le cas pour les membres de l'armée et de la gendarmerie.

En vertu du 3° de l'article 11 de l'arrêté du Régent du 12 août 1948, tel qu'il a été remplacé par l'article 7 de l'arrêté royal du 30 avril 1951, il est loisible au Ministre de la Santé publique et de la Famille de renoncer au recouvrement d'une prime lorsque l'infraction aux dispositions réglementaires a été commise indépendamment de la volonté du bénéficiaire, par suite de circonstances exceptionnelles.

Dans un O. G. du Ministère de la Défense nationale n° 144.52, cette faculté réservée au Ministre de la Santé publique et de la Famille est rappelée dans les termes suivants :

« Le Ministre de la Santé publique et de la Famille veut bien considérer que les militaires de carrière ou assimilés qui, par suite d'une mutation, se trouvent dans l'impossibilité temporaire de tenir l'engagement d'occuper l'immeuble pour la construction ou l'achat duquel ils ont obtenu la prime et de ne pas la louer, commettent l'infraction à cet engagement en raison de circonstances exceptionnelles indé-

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

6 JUNI 1962.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van artikel 11, 3°, van het regentsbesluit van 12 augustus 1948 houdende vaststelling van de voorwaarden gesteld tot het verlenen van premiën om niet voor de aanbouw, door het privaat initiatief, van goedkope woningen en kleine landeigendommen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De toepassing van de wet De Taeye van 29 mei 1948 is niet van aard voldoening te schenken aan de leden van het Rijkspersoneel die, wegens hun ambt, verhinderd zijn persoonlijk het gebouw, dat zij voor hen hebben laten bouwen, te betrekken bij gelegenheid van een gunstige dienstaanwijzing of op het ogenblik dat zij met pensioen gaan.

Het is normaal dat de leden van het Rijkspersoneel, zowel als de andere burgers, tijdens hun actieve loopbaan een woonhuis wensen te bouwen.

Het gebeurt vaak dat die amtenaren en beamtben in de onmogelijkheid verkeren, zelf die woning te betrekken ingevolge het ambt dat zij, in het land of zelfs in het buitenland, uitoefenen, wat onder meer het geval is voor de leden van het leger en van de rijkswacht.

In toepassing van het 3° van artikel 11 van het regentsbesluit van 12 augustus 1948, zoals het vervangen werd door artikel 7 van het koninklijk besluit van 30 april 1951, staat het de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin vrij af te zien van de invordering van een premie wanneer de inbreuk op de reglementsbepalingen, buiten de wil van de begunstigde, ingevolge uitzonderlijke omstandigheden is gepleegd.

In een A. O. van het Ministerie van Landsverdediging n° 144.52 wordt de aan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin voorbehouden bevoegdheid in volgende termen in herinnering gebracht :

« Evenwel: Wil de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin in aanmerking nemen dat de beroepsmilitairen of gelijkgestelden die, ingevolge een overplaatsing, tijdelijk de verbintenis het gebouw, voor welks bouw of aankoop zij de premie bekomen hebben, te betrekken, en niet te verhuren, niet kunnen nakomen, beschouwd worden als de inbreuk op die verbintenis te hebben begaan naar aanlei-

pendantes de leur volonté, et qu'il n'y a donc pas lieu, de ce chef, de procéder au recouvrement de la prime dès l'instant que l'intéressé est à même de produire à son Département une copie déclarée conforme de son ordre de mutation.

CD 632 — Direction Générale du Personnel. »

Mais le Ministre de la Santé publique et de la Famille se refuse à exercer la faculté indiquée ci avant, et contredit d'ailleurs semble-t-il, l'O. G. 144.52, lorsque le militaire n'a pas commencé à occuper lui-même l'habitation et l'a donnée en location dès son achèvement.

De cette position du Ministère de la Santé publique et de la Famille il faudrait conclure qu'un militaire, un gendarme, un fonctionnaire ou un agent de l'Etat, en fonctions en un lieu où ils ne comptent pas terminer leur vie, ne pourront jamais bénéficier de la loi de Taeye. Cette position est contraire, nous paraît-il, à la bienveillance qui devrait être témoignée à l'égard des serviteurs de l'Etat.

Elle est contraire également à la bienveillance qui doit être témoignée à la famille; car il y aurait un moyen pour les intéressés d'obtenir la prime à la construction : ce serait d'habiter seuls au lieu de l'exercice de leurs fonctions et de placer leur famille dans l'habitation qu'ils se font construire. Ainsi la famille serait dissociée.

Comme le département ne semble pas faire preuve de compréhension à l'égard de la situation des intéressés, il nous paraît nécessaire de modifier la réglementation par une disposition législative.

Pour en assurer le caractère indiscutable, il nous paraît préférable de ne pas introduire la disposition à l'alinéa 3 du 3°, cet alinéa visant une faculté du Ministre, mais bien à l'alinéa 2 du 3° qui détermine les cas de force majeure.

ding van buitengewone niet van hun wil afhankelijke omstandigheden, en dat er dus uit dien hoofde niet dient overgegaan tot invordering van de premie, van zodra de betrokkene in staat is aan zijn Departement een eensluidend verklaard afschrift van zijn overplaatsingsbevel voor te leggen.

DC 632 — Algemene Directie van het Personeel. »

Maar de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin weigert van de hoger vermelde mogelijkheid gebruik te maken en lijkt ten andere in strijd te handelen met het A. O. 144.52 wanneer de militair niet zelf eerst het gebouw betreft en het, dadelijk na de voltooiing ervan, verhuurd heeft.

Men zou uit die stellingname van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin moeten afleiden dat een militair, een rijkswachter, een lid van het Rijkspersoneel, die zijn ambt uitoefent op een plaats waar hij niet van plan is zijn laatste dagen te slijten, nooit het genot zal bekomen van de wet De Taeye. Dit standpunt schijnt ons in strijd te zijn met de welwillendheid die men ten opzichte van de dienaars van de Staat zou dienen te betuigen.

Zij druist ook in tegen de welwillendheid die men tegenover het gezin aan de dag moet leggen; want er zou voor de belanghebbenden een middel zijn om de bouwpremie te bekomen : namelijk alleen gaan wonen op de plaats waar zij hun ambt uitoefenen en hun gezin huisvesten in de woning die zij laten optrekken. Het gezin zou aldus uiteengerukt zijn.

Aangezien het departement geen begrip schijnt aan de dag te leggen ten opzichte van de toestand van de belanghebbenden, lijkt het ons noodzakelijk de reglementering door een wetgevende beschikking te wijzigen.

Ten einde er het onbetwistbaar karakter van te verzekeren, lijkt het ons verkieslijker de bepaling niet in te voegen in het derde lid van het 3°, daar dit lid betrekking heeft op een mogelijkheid voor de Minister, maar wel in het tweede lid van het 3°, dat de gevallen van overmacht bepaalt.

E. CHARPENTIER,

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

A l'article 11, 3°, de l'arrêté du Régent du 12 août 1948 déterminant les conditions mises à l'octroi de primes à fonds perdus à la construction, par l'initiative privée, d'habitations à bon marché et de petites propriétés terriennes, tel qu'il a été modifié par l'arrêté royal du 30 avril 1951, le deuxième alinéa est remplacé par la disposition suivante :

« Sont à considérer comme cas de force majeure, le décès du bénéficiaire, la licitation ou le partage en vente publique de l'habitation en cause, ou la nécessité pour le bénéficiaire d'habiter en un autre lieu que celui où il construit, en raison d'une fonction publique ».

16 mai 1962.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

In artikel 11, 3°, van het regentsbesluit van 12 augustus 1948 houdende vaststelling van de voorwaarden gesteld tot het verlenen van premiën om niet voor de aanbouw, door het privaat initiatief, van goedkope woningen en kleine landeigendommen, waarvan de tekst werd gewijzigd door het koninklijk besluit van 30 april 1951, wordt het tweede lid door volgende bepaling vervangen :

« Worden aangezien als gevallen van overmacht, het overlijden van de begunstigde alsmede de veiling of verdeling bij openbare verkoop van het woonhuis ter zake of de noodzaak voor de begunstigde om reden van een openbaar ambt een andere plaats te bewonen dan die waar hij bouwt. »

16 mei 1962.

E. CHARPENTIER,
J. ALLARD,
M. JAMINET,
A. SAINT-REMY,
N. DUVIVIER,
J. LENOIR.